

GENERALINIO ADVOKATO

JÁN MAZÁK IŠVADA,

pateikta 2007 m. sausio 18 d.¹

I — Įžanga

1. Šiuo apeliaciniu skundu Vokietijos bendrovė *SGL Carbon AG* (toliau – *SGL*) prašo Teisingumo Teismo iš dalies panaikinti 2005 m. birželio 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Tokai ir kiti prieš Europos Bendrijų Komisiją*² (T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, toliau – skundžiamas sprendimas), kiek juo buvo atmetas ieškinys byloje T-91/03 dėl 2002 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimo C(2002) 5083 (galutinis) (toliau – ginčijamas sprendimas), susijusio su EB 81 straipsnio taikymo procedūra panaikinimo.

2. Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, sumažino baudą, paskirtą *SGL* dėl pažeidimo, padaryto izostatinio grafito sektoriuje, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

3. Šis apeliacinis skundas savo aplinkybėmis ir pateiktais apeliaciniu skundo pagrindais yra glaudžiai susijęs su apeliaciniu skundu byloje C-308/04 P dėl Komisijos paskirtų baudų už dalyvavimą susitarimuose ir suderintuose veiksmuose grafito elektrodų sektoriuje. Ši byla buvo išspręsta 2006 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimu³.

II — Teisinis pagrindas

A — Reglamentas Nr. 17

4. 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — Rink. p. II-10.

3 — 2006 m. birželio 29 d. Sprendimas *SGL Carbon prieš Komisiją*, C-308/04 P (Rink. p. I-5977). Nagrinėjamas apeliacinis skundas ta pačia prasme iš dalies yra susijęs ir su apeliaciniu skundu byloje C-289/04 P (2006 m. birželio 29 d. Sprendimas *Showa Denko prieš Komisiją* (Rink. p. I-5859)).

Sutarties (81) ir (82) straipsnius⁴ (toliau – Reglamentas Nr. 17), 15 straipsnis numato:

arba didesnes, bet ne didesnės kaip 10% kiekvienos iš pažeidime dalyvaujančių įmonių praėjusių verslo metų metinės apyvartos, jeigu tyčia arba dėl neatsargumo:

„1. Komisija gali priimti sprendimą taikyti įmonėms arba įmonių asociacijoms baudas nuo 100 iki 5000 apskaitos vienetų, jeigu tyčia arba dėl neatsargumo:

a) jos pažeidžia Sutarties (81) straipsnio 1 dalį arba (82) straipsnį <...>

<...>

b) atsakydamos į 11 straipsnio 3 arba 5 dalyse nurodytą prašymą jos pateikia neteisingą informaciją

<...>

<...>

Nustatant baudos dydį, atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.

2. Komisija gali priimti sprendimą taikyti įmonėms arba įmonių asociacijoms baudas nuo 1 000 iki 1 000 000 apskaitos vienetų

4 – OL 13, 1962, p. 204.

<...>“

B — *Gairės*

būti didinama dėl sunkinančių aplinkybių arba mažinama dėl lengvinančių aplinkybių.“

5. Komisijos pranešimo „Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairės“⁵ (toliau – gairės) preambulėje nustatyta:

„Čia aprašyti principai turėtų užtikrinti Komisijos sprendimų skaidrumą bei nešališkumą įmonių ir Teisingumo Teismo požiūriu, kartu išlaikant atitinkamų teisės aktų įtvirtintą Komisijos diskreciją nustatyti baudas iki 10 % bendrosios įmonės apyvartos. Vis dėlto šia diskrecija turi būti naudojamosi laikantis nuoseklios ir nediskriminuojančios politikos, suderinamos su baudmės už konkurencijos taisyklių pažeidimus tikslais.

Naujasis baudos dydžio nustatymo metodas bus grindžiamas toliau aprašyta schema, paremta pagrindine baudos suma, kuri gali

C — *Pranešimas dėl bendradarbiavimo*

6. Pranešime dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais⁶ (toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo) Komisija apibrėžė sąlygas, kuriomis įmonėms, bendradarbiaujančioms su Komisija šiai atliekant tyrimą dėl kartelio, gali būti neskiriama arba sumažinama bauda, kuri joms būtų paskirta kitu atveju.

7. Remiantis pranešimo dėl bendradarbiavimo A skyriaus 5 punktu:

„Įmonės bendradarbiavimas su Komisija yra tik vienas iš daugelio kriterijų, į kuriuos Komisija atsižvelgia, nustatydamą baudą. <...>“

5 — OL C 9, 1998, p. 3.

6 — OL C 207, 1996, p. 4.

8. Pranešimo dėl bendradarbiavimo C skyriuje „Didelis baudos sumažinimas“, nustatyta:
- c) nutraukė savo dalyvavimą neteisėtoje veikloje ne vėliau kaip pranešimo apie kartelį momentu;

„B skyriaus b–e punktų sąlygas įvykdžiusiai įmonei, pranešusiai apie slaptą kartelį po to, kai Komisija, priėmusi atitinkamą sprendimą, atliko patikrinimą kartelyje dalyvavusiose įmonėse, kuris nesuteikė pakankamo pagrindo pradėti tyrimo procedūros sprendimui priimti, bauda sumažinama 50–75 %.“

- d) suteikia Komisijai visą naudingą informaciją, visus turimus dokumentus bei įrodymus apie kartelį ir nuolat bei visapusiškai bendradarbiauja per visą tyrimą;

9. B skyriuje nustatytos sąlygos, į kurias daroma nuoroda C skyriuje, yra tokios, kad atitinkama įmonė:

- e) nevertė kitos įmonės dalyvauti kartelyje ir nekurstė jos atlikti neteisėtų veiksmų bei nebuvo pagrindinė jų vykdytoja.“

„a) praneša Komisijai apie slaptą kartelį iki pastaroji, priėmusi atitinkamą sprendimą, atlieka patikrinimą kartelyje dalyvaujančiose įmonėse, ir jei dar neturi pakankamai informacijos, kad įrodytų kartelinio susitarimo, apie kurį pranešama, egzistavimą;

10. Pagal D skyriaus 1 punktą, „jei įmonė bendradarbiauja su Komisija, nors neįvykdytos visos B ir C skyrių sąlygos, bauda, kuri jai būtų skirta, jei nebūtų bendradarbiavusi su Komisija, sumažinama 10–50 %“, o pagal šio skyriaus 2 punktą, „taip visų pirma yra tuomet, kai:

b) pirmoji pateikė informacijos, turinčios lemiamos reikšmės įrodant kartelinio susitarimo egzistavimą;

— iki išsiunčiant pranešimą apie kaltinimus įmonė suteikė Komisijai informa-

cijos, pateikė dokumentus ar kitus įrodymus, padedančius atskleisti padarytą pažeidimą;

išteisintas arba nuteistas galutiniu nuosprendžiu pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą.

- gavusi pranešimą apie kaltinimus, įmonė informuoja Komisiją, kad ji neginčija faktinių aplinkybių, kuriomis Komisija grindžia savo kaltinimus.“

Ankstesnės dalies nuostatos nedraudžia atnaujinti bylos proceso pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą tuo atveju, kai iškyla nauji ar naujai paaiškėję faktai, ar nustatomos esminės ankstesnio proceso klaidos, galėjusios turėti reikšmės bylos baigčiai.

D — *Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija*

Neleidžiama nukrypti nuo šio straipsnio įsipareigojimų remiantis Konvencijos 15 straipsniu.“

11. 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos Protokolo Nr. 7 4 straipsnis numato:

III — Faktinės aplinkybės ir ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybės

„Teisė nebūti dukart teisiama ar nubaustam už tą patį nusikaltimą

12. Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas taip išdėstė faktines aplinkybes, kuriomis remiantis buvo pareikštas ieškinys:

Niekas negali būti antrą kartą persekiojamas ar baudžiamas tos pačios valstybės institucijų už nusikaltimą, dėl kurio jis jau buvo

„1. Sprendimu C(2002) 5083 (galutinis) <...> Komisija konstatavo, kad tam tikros įmonės nuo 1993 m. liepos mėn. iki 1998 m. vasario mėn. specialiosios

paskirties grafito sektoriuje dalyvavo susitarimuose ir suderintuose veiksmuose EB 81 straipsnio 1 dalies ir Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau – EEE susitarimas) 53 straipsnio 1 dalies prasme.“

todėl jam teikiama pirmenybė, jeigu tik jis atitinka naudotojo reikalavimus. Ekstruzijos būdu pagaminti produktai yra plačiai naudojami pramonėje, daugiausia geležies ir plieno, aliuminio ir chemijos, bei metalurgijoje.

2. Sprendime „specialiosios paskirties grafitas“ reiškia grafito produktų grupę, o būtent, įvairiose srityse naudojamus izostatinį grafitą, ekstruzinį grafitą ir forminį grafitą. „Specialiosios paskirties grafitas“ neapima grafito elektrodų, naudojamų plieno gamybai.

5. Forminis grafitas dažniausiai naudojamas tik dideliais kiekiais, nes paprastai jis yra prastesnės kokybės nei ekstruzinis grafitas.

3. Izostatinio grafito mechaninės savybės yra geresnės nei ekstruzinio ar forminio grafito, o kiekvienos grafito rūšies kaina priklauso nuo jos mechaninių savybių. Izostatinis grafitas, be kita ko, naudojamas automobilių ir elektronikos pramonėje metalo formoms elektrodo tipo elektroerozinėmis staklėmis gaminti. Jis taip pat naudojamas nepertraukiamo dengimo antgaliams iš geležies neturinčių metalų (pavyzdžiui, varis ar jo lydiniai) gaminti.

<...>

4. Izostatinio grafito ir ekstruzinio ar forminio grafito gamybos išlaidų skirtumas yra mažiausias 20%. Apskritai ekstruzinis grafitas yra pats pigiausias ir

7. Sprendimas yra susijęs su dviem atskirais karteliais, iš kurių vienas buvo sudarytas specialiosios paskirties izostatinio grafito rinkoje, o kitas – specialiosios paskirties ekstruzinio grafito rinkoje. Įrodymų dėl pažeidimo forminio grafito atžvilgiu nebuvo. Minėti karteliai apėmė labai specifinius produktus, būtent, grafitą standartiniais ir pjaustytais luitais, bet neapėmė apdirbtų produktų, pagamintų pagal kliento užsakymą.

8. Didžiausi specialiosios paskirties grafito gamintojai Vakarų pasaulyje yra daugia-nacionalinės korporacijos. <...>
9. Kai buvo priimamas sprendimas, didžiausi specialiosios paskirties izostatinio grafito gamintojai Bendrijoje (EEE) buvo Vokietijos bendrovė SGL Carbon AG (toliau – SGL) ir Prancūzijos bendrovė *Le Carbone-Lorraine SA* (toliau – LCL). Japonijos bendrovė *Toyo Tanso Co. Ltd* (toliau – TT) buvo trečioji, po jos sekė kitos Japonijos bendrovės, o būtent *Tokai Carbon Co. Ltd* (toliau – Tokai), *Ibiden Co. Ltd* (toliau – *Ibiden*), *Nippon Steel Chemical Co. Ltd* (toliau – NSC) ir *NSCC Techno Carbon Co. Ltd* (toliau – NSCC), bei JAV bendrovė *UCAR International Inc.* (toliau – UCAR), kuri vėliau tapo *GrafTech International Ltd.*
12. 1997 m. birželio mėn. Komisija pradėjo tirti grafito elektrodų rinką. Atlikus šį tyrimą buvo priimtas 2001 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 2002/271/EB, susijęs su EB sutarties 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūra – Byla COMP/E–1/36.490 – Grafito elektrodai (OL L 10, 2002, p. 1). Atliekant tyrimą 1999 m. į Komisiją kreipėsi UCAR, norėdama pateikti pareiškimą pagal (pranešimą dėl bendradarbiavimo). Pareiškimas buvo susijęs su tariamai antikonkurenciniais veiksmais izostatinio ir ekstruzinio grafito rinkoje.
11. Pagrindinės dalyvės pasaulinės ekstruzinio grafito rinkoje buvo UCAR (40 %) ir SGL (30 %). Europos rinkoje joms priklausė du trečdaliai pardavimo. Visiems Japonijos gamintojams kartu paėmus priklausė apie 10 % pasaulinės rinkos ir 5 % Bendrijos rinkos. Ekstruzijos būdu pagamintų produktų luitais ir pjaustytais luitais (neapdirbtų produktų) pardavimas sudarė 20–30 % UCAR pardavimo ir 40–50 % SGL pardavimo.
13. Remdamasi UCAR pateiktais dokumentais, Komisija išsiuntė prašymus pateikti informaciją pagal (Reglamento Nr. 17) 11 straipsnį SGL, *Intech*, *Ibiden*, *Tokai* bei TT ir pareikalavo išsamių duomenų apie ryšius su konkurentais. Šios bendrovės pranešė Komisijai apie ketinimą bendradarbiauti su ja tyrimo metu.

<...>

14. 2000 m. kovo mėn. ir 2001 m. vasario mėn. Jungtinėse Amerikos Valstijose (toliau – JAV) pradėtos baudžiamosios bylos LCL dukterinei bendrovei bei TT dukterinei bendrovei dėl dalyvavimo neteisėtame kartelyje specialiosios paskirties grafito rinkoje. Bendrovės pripažino pažeidimą ir sutiko sumokėti baudas. 2001 m. spalio mėn. *Ibiden* taip pat pripažino pažeidimą ir sumokėjo baudą.

kad ieškovės, taip pat TT, UCAR, LCL, *Ibiden*, NSC ir NSCC nustatė pasaulines orientacines kainas (tikslines kainas) neapdirbto izostatinio grafito rinkoje ir, antra, kad SGL ir UCAR taip pat pasauliniu mastu padarė panašų pažeidimą neapdirbto ekstruzinio grafito rinkoje.
15. 2002 m. gegužės 17 d. Komisija išsiuntė pranešimą apie kaltinimus Sprendimo adresatėms. Savo atsakymuose visos bendrovės, išskyrus *Intech EDM BV* ir *Intech EDM AG*, pripažino pažeidimą. Nė viena iš jų iš esmės neginčijo faktinių aplinkybių.
16. Atsižvelgiant į kartelio dalyvių naudotų metodų panašumus, į tai, kad abu pažeidimai buvo susiję su panašiais produktais, bei į tai, kad SGL ir UCAR dalyvavo abiejuose karteliuose, Komisija nusprendė, kad būtų tikslinga pažeidimus šių dviejų produktų rinkose nagrinėti vienos procedūros metu.
17. Administracinė procedūra buvo baigta priėmus 2002 m. gruodžio 17 d. Sprendimą, kuriame buvo konstatuota, pirma,

18. Dėl pažeidimo izostatinio grafito rinkoje Sprendime pažymima, kad kainos buvo nustatytos ir išskirstytos pagal taikymą, geografinę sritį (Europa arba JAV) ir prekybos lygį (platintojai (staklių paroduotuvės) ir stambūs galutiniai vartotojai, galintys patys apdoroti produktus). Kartelio tikslas buvo suderinti prekybos sąlygas ir keistis informacija apie siuntas, siekiant užtikrinti, kad pardavimas būtų atidžiai stebimas ir kad būtų nustatyti nukrypimai nuo kartelio taisyklių. Kai kuriais atvejais buvo keičiamasi informacija apie didžiausius pirkėjus.
19. Sprendime konstatuojama, kad slapti susitarimai izostatinio grafito rinkoje buvo įgyvendinami rengiant nuolatinius

daugiašalius susitikimus keturiais lygiais:

- „aukščiausiojo lygio susitikimai“, kuriuose dalyvaudavo aukščiausiai bendrovių vadovai ir kuriuose būdavo nustatomi pagrindiniai bendradarbiavimo principai,
- „tarptautinio lygio susitikimai“, kuriuose grafito luitai buvo skirstomi į įvairias kategorijas ir nustatomos mažiausios kainos kiekvienai iš kategorijų,
- „regioniniai“ (Europos) susitikimai,
- „vietiniai“ (nacionaliniai) susitikimai dėl Italijos, Vokietijos, Prancūzijos, Jungtinės Karalystės ir Ispanijos rinkų.

<...>

I-3934

21. Dėl ekstruzinio grafito rinkos Sprendime nurodoma, jog dvi pagrindinės šių produktų rinkoje Europoje veikiančios bendrovės, t. y. SGL ir UCAR, pripažino, jog nuo 1993 m. iki 1996 m. pabaigos dalyvavo daugelyje dvišalių susitikimų, skirtų šiai rinkai. UCAR ir SGL susitarė padidinti ekstruzinio grafito kainas Bendrijos (EEE) rinkoje. Siekiamos išvengti kainų konkurencijos, jos nuolat tardavosi dėl kainų bei produktų klasifikavimo. Faktiškai naujas kainas pirkėjams paeiliui pranešdavo viena iš šalių.

22. Remdamasi Sprendime konstatuotomis faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniu vertinimu, Komisija atitinkamoms bendrovėms paskyrė baudas, apskaičiuotas pagal metodą, išdėstytą Baudų nustatymo metodo gairėse, remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi <...> ir pranešime dėl bendradarbiavimo.

23. Pagal Sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnio 1 dalį šios įmonės pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį dalyvau-

damos susitarimuose ir suderintuose veiksmuose, darančiuose poveikį Bendrijos ir EEE specialiosios paskirties izostatinio grafito rinkai:

25. Rezoliucinės dalies 3 straipsnyje skiriamos tokios baudos:

<...>

<...>

b) SGL:

b) SGL – nuo 1993 m. liepos mėn. iki 1998 m. vasario mėnesio;

— specialiosios paskirties izostatinis grafitas: 18 940 000 eurų,

<...>

— specialiosios paskirties ekstruzinis grafitas: 8 810 000 eurų,

24. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, šios įmonės pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį susitarimuose ir suderintuose veiksmuose, darančiuose poveikį Bendrijos ir EEE specialiosios paskirties ekstruzinio grafito rinkai:

<...>

— SGL – nuo 1993 m. vasario mėn. iki 1996 m. lapkričio mėnesio;

26. Toliau 3 straipsnyje nurodoma, kad baudos turi būti sumokėtos per tris mėnesius nuo pranešimo apie Sprendimą dienos, ir nustatomos 6,75 % palūkanos.

<...>

27. Sprendimas ieškovėms buvo išsiųstas kartu su 2002 m. gruodžio 20 d. lydraščiu, kuriame buvo nurodyta, kad, pra-

leidus Sprendime nustatytą terminą baudai sumokėti, Komisija ims veiksmų išieškoti atitinkamas sumas; tačiau Sprendimą apskundus Pirmosios instancijos teisme Komisija nesiims veiksmų sprendimui įgyvendinti, jeigu bus sumokėtos 4,75% palūkanos ir pateikta banko garantija.“

dimą izostatinio grafito sektoriuje sumažinti iki 9 641 970 eurų,

— atmesti likusią ieškinio dalį,

IV — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

— ieškovė padengia du trečdalius savo ir du trečdalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų, o Komisija – vieną trečdalį savo ir vieną trečdalį ieškovės bylinėjimosi išlaidų.“

13. SGL ir kitos bendrovės, kurioms buvo skirtas ginčijamas sprendimas, pateikė savarankiškus ieškinius Pirmosios instancijos teismui dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

V — Teisingumo Teismui pateikti šalių reikalavimai

14. Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, nusprendė:

15. SGL Teisingumo Teismo prašo:

„Byloje T-91/03, kurioje buvo priimtas sprendimas *SGL Carbon prieš Komisiją*, (Pirmosios instancijos teismas):

— Sprendimo COMP/E-2/37.667 3 straipsnyje ieškovei paskirtą baudą už pažeidimą

— iš dalies panaikinti 2005 m. birželio 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Tokai ir kiti prieš Europos Bendrijų Komisiją* sujungtose bylose T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, kiek juo buvo atmestas ieškinyje byloje T-91/03 dėl 2002 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimo C(2002) 5083 (galutinis), susijusio su EB 81 straipsnio taikymo procedūra, panaikinimo,

- jeigu pirmasis reikalavimas nebūtų patenkintas, sumažinti 2002 m. gruodžio 17 d. Sprendimo 3 straipsnyje apeliantei paskirtą baudą, taip pat sumažinti palūkanas, mokamas iki sprendimo priėmimo, bei delspinigius, nustatytus skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje,
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

16. Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą,
- priteisti iš apeliančios bylinėjimosi išlaidas.

18. Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu SGL teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė *ne bis in idem* principą, nes neatsižvelgė į pirmiau JAV jai paskirtas baudas. Antruoju apeliacinio skundo pagrindu yra ginčijamas baudos padidinimas 35 %, nurodant, kad SGL buvo vienintelė kartelio kurstytoja. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas neapsvarstė SGL prieštaravimo, jog nepataisomai buvo pažeistos jos teisės į gynybą, nes su byla dirbę Komisijos sudarytos grupės nariai neturėjo tinkamų kalbos žinių. Ketvirtuoju pagrindu SGL teigia, kad buvo nepakankamai įvertintas jos bendradarbiavimas. Penktuoju pagrindu SGL teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į jos galimybes sumokėti baudą ir kad paskirtos baudos yra neproporcingai didelės. Šeštuoju pagrindu SGL teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai nustatė palūkanų normą.

A — Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, pagrįstas „ne bis in idem“ principo pažeidimu

Pagrindiniai argumentai

VI — Apeliacinis skundas

17. SGL pateikia šešis pagrindus savo apeliaciniam skundai, kuriame tvirtinama, kad buvo klaidingai pritaikytos procedūrinės taisyklės ir pažeista Bendrijos teisė, pagrįsti.

19. Grįsdama savo pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, SGL nurodo argumentus, kuriais iš esmės tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes skun-

džiamo sprendimo 112–116 punktuose neatsižvelgė į pirmiau, 1999 m., JAV SGL paskirtas baudas. Paprastas teisingumas reikalauja, kad dėl šių bausmių būtų sumažinta paskirta bauda. Ši išvada darytina, tinkamai aiškinant pagrindinį *ne bis in idem* principą, kuris, priešingai nei teigia Pirmosios instancijos teismas, yra taip pat taikytinas trečiųjų valstybių paskirtų sankcijų atžvilgiu.

20. Dėl šio principo turinio ir taikymo apimties SGL konkrečiai nurodo Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnį, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) Protokolo Nr. 7 4 straipsnį, valstybių narių nacionalines teises tradicijas ir daugybę Teisingumo Teismo bei Pirmosios instancijos teismo sprendimų. Iš 1972 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Boehringer*⁷ negalima daryti išvados (kaip Pirmosios instancijos teismas klaidingai nustatė skundžiamo sprendimo 112 punkte), kad bausmių sudėjimas netaikomas tokiu atveju kaip nagrinėjamas, kai dviejų pažeidimų faktinės aplinkybės yra identiškos. Teritoriškumo principas, kurį Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 113 punkte, šiam požiūriui neprieštarauja. Be to, neteisinga yra Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 116 punkte pateikta nuomonė, kad Bendrijos bei JAV valdžios institucijų saugomi interesai nesutampa.

21. SGL taip pat teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 114 punkte neteisingai nusprendė, jog nebūtina apsvarstyti SGL tvirtinimų, kad JAV jai paskirtos baudos už dalyvavimą grafito elektrodų kartelyje taip pat buvo susijusios su specialiosios paskirties grafitu, bei šiuo klausimu išklausti SGL nurodytą liudytoją. Bet kuriuo atveju SGL įrodė tai, kad yra „*idem*“.

22. Per posėdį SGL išreiškė dar vieną mintį Teisingumo Teismo sprendimo *SGL Car-bon*⁸ atžvilgiu, t. y. kad nors Teismas ir atmetė, jog bet kuriuo atveju turi būti atsižvelgiama į pirmiau trečiojoje valstybėje įmonei paskirtą sankciją, tačiau šis atmetimas nereiškia, kad Komisija neturi teisės atsižvelgti į tokią aplinkybę. Iš tiesų, ypač atsižvelgiant į reikalavimą, jog sankcija turi būti proporcinga, Komisija gali būti įpareigota šiuo klausimu pasinaudoti savo diskrecija ir atsižvelgti į pirmiau paskirtas sankcijas, pavyzdžiui, kaip nagrinėjamosios.

23. Komisija pateikia išsamius argumentus, paneigiančius tuos, kuriuos nurodė SGL, ir tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai konstatavo, jog nagrinėjamu atveju *ne bis in idem* principas yra netaikytinas.

7 — 1972 m. gruodžio 14 d. Sprendimas *Boehringer Mannheim prieš Komisiją*, 7/72, Rink. p. 1281.

8 — Minėtas 3 išnašoje.

Vertinimas

24. Pirmiausia reikia pažymėti, kad *ne bis in idem* principas draudžia, siekiant to paties teisinio intereso apsaugos, tam pačiam asmeniui antrą kartą skirti sankciją už tą pačią neteisėtą veiką. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, šis principas, kuris taip pat yra įtvirtintas EŽTK Protokolo Nr. 7 4 straipsnyje, yra pagrindinis Bendrijos teisės principas, kurio laikymąsi užtikrina Bendrijos teismai⁹. Galiausia, reikia priminti, kad šiam principui taikyti yra būtinos trys sąlygos: tos pačios faktinės aplinkybės, tas pats pažeidėjas ir tas pats saugomas teisinis interesas. Todėl pagal šį principą, siekiant tos pačios teisinės vertybės apsaugos, tam pačiam asmeniui negalima antrą kartą skirti sankcijos už tą patį neteisėtą elgesį¹⁰.

25. Be to, kalbant būtent apie nagrinėjamą apeliacinio skundo pagrindą, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas sprendimuose *SGL Carbon*¹¹ ir *Showa Denko*¹² yra nustatęs (ir iš esmės laikėsi tos pačios nuomonės 2006 m.

9 — Žr., be kita ko, 1966 m. gegužės 5 d. Sprendimą *Gutmann prieš EAEB Komisiją*, 18/65 ir 35/65, Rink. p. 103, 119, ir 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kiti prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 59 punktą.

10 — Žr., be kita ko, 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kiti prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 338 punktą.

11 — Minėtas 3 išnašoje.

12 — Minėtas 3 išnašoje.

gegužės 18 d. Sprendime *Archer Daniels*¹³), kad Komisija neprivalo atsižvelgti į trečiojoje valstybėje įmonei taikytas procedūras ir paskirtas baudmes už konkurencijos taisyklių pažeidimus.

26. Šiuo požiūriu Teisingumo Teismas sprendime *SGL Carbon* atmetė panašius pareiškimus, iš esmės pagrįstus tais pačiais argumentais, kuriuos nagrinėjamoje byloje pateikė ir SGL.

27. Dėl *ne bis in idem* principo taikymo apimties tais atvejais, kai trečiųjų valstybių valdžios institucijos ėmėsi veiksmų, remdamosi savo teise skirti sankcijas minėtos valstybės teritorijoje taikomos konkurencijos teisės srityje, Teisingumo Teismas savo samprotavimuose pirmiausia nurodė, kad ginčijamas kartelis veikia tarptautiniu lygiu, pasižyminčiu būtent tuo, kad atitinkamų trečiųjų valstybių teritorijose taikomos jų teisinės sistemos, ir pastebėjo, kad trečiųjų valstybių valdžios institucijos, atsakingos už laisvos konkurencijos apsaugą savo kompetencijos teritorijoje, vykdo savo įgaliojimus pagal šių valstybių reikalavimus¹⁴.

13 — 2006 m. gegužės 18 d. Sprendimas *Archer Daniels Midland prieš Komisiją*, C-397/03 P, Rink. p. I-4429.

14 — 28 ir 29 punktai.

28. Be to, Teisingumo Teismas konstatavo, kad aplinkybės, kuriomis grindžiamos kitų valstybių teisinės sistemos konkurencijos srityje, turi ne tik specialius tikslus, bet taip pat dėl jų priimamos kiekvienai valstybei individualios materialinės taisyklės. Be to, jos numato labai skirtingas teisines pasekmes administracinėje, baudžiamojoje ar civilinėje srityse, kai minėtų valstybių valdžios institucijos nustato konkurencijos srityje taikomų taisyklių pažeidimą.

29. Teisingumo Teismas aiškiai atskyrė tokią situaciją, kuriai būdingos skirtingos teritorinės jurisdikcijos ir teisinių sistemų, iš kurių kiekvienoje siekiama individualių tikslų, įvairovė, nuo situacijos, kai įmonei konkurencijos srityje yra taikoma tik Bendrijos teisė ir vienos arba kelių valstybių narių teisė, t. y. kai kartelis patenka tik į Europos bendrijos teisinės sistemos teritorinę jurisdikciją¹⁵.

30. Jis pabrėžė Bendrijos lygiu saugomų teisinių interesų specifinį pobūdį, į kurį atsižvelgiant Komisijos, remiantis jos įgaliojimais, pateikti vertinimai gali labai skirtis nuo trečiosios valstybės valdžios institucijų pateiktų vertinimų.

31. Todėl Teisingumo Teismas, iš esmės atsižvelgdamas į Bendrijos bei trečiosios valstybės (būtent JAV) teisinėmis sistemomis saugomų teisinių interesų skirtumus, nusprendė, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo teisę konstatuoti, jog *ne bis in idem* principas netaikomas.

32. Taigi dėl tos pačios priežasties turi būti atmestas ir atitinkamas SGL kaltinimas nagrinėjamoje byloje, kad buvo pažeistas *ne bis in idem* principas.

33. Dėl SGL nurodytų kitų principų, pavyzdžiui, teisingumo principas, reikėtų pridurti, kad Teisingumo Teismas sprendime *SGL Carbon* konstatavo, jog nėra kitų principų, įskaitant tarptautinės teisės principus, kurie įpareigotų Komisiją atsižvelgti į trečiojoje valstybėje įmonei taikytas procedūras ir paskirtas sankcijas¹⁶.

34. Dėl posėdyje SGL pateikto argumento, kad sprendimas *SGL Carbon* turi būti aiškinamas kaip reiškiantis, jog Komisija turi teisę atsižvelgti į pirmiau trečiojoje valstybėje narėje paskirtą sankciją ir jog galiausia gali būti reikalaujama, kad Komisija tą ir darytų,

15 — 30 punktas.

16 — 33–37 punktai.

pakanka pasakyti, kad toks požiūris prilygsta pastangoms iškreipti aiškų priešingą šiame sprendime pateikiamą Teisingumo Teismo aiškinimą, ir dėl šios priežasties šis argumentas turi būti atmestas¹⁷.

35. Iš to darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos ir nepažeidė *ne bis in idem* principo skundžiamo sprendimo 112–116 punktuose konstatuodamas, kad Komisija, skirdama sankciją SGL, neprivalėjo atsižvelgti į pirmiau JAV SGL paskirtas bausmes.

36. Be to, dėl skundžiamo sprendimo 112 punkte Pirmosios instancijos teismo padarytos nuorodos į sprendimą *Boehringer*¹⁸ reikia pažymėti, jog Teisingumo Teismas iš tiesų šioje byloje nesprendė klausimo, ar Komisija privalo įskaičiuoti trečiosios valstybės valdžios institucijų paskirtą baudą, nes nebuvo įrodyta, kad Komisijos bei JAV valdžios institucijų nustatyti faktai prieš ieškovę buvo iš tiesų identiški¹⁹.

17 — Žr. šiuo klausimu sprendimo *SGL Carbon* (minėtas 3 išnašoje) 36 punktą ir sprendimo *Showa Denko* (minėtas 3 išnašoje) 60 punktą.

18 — Minėtas 7 išnašoje.

19 — Žr. sprendimo *Archer Daniels* (minėtas 13 išnašoje) 48 ir 49 punktus.

37. Tačiau šioje byloje Teisingumo Teismas nustatė, jog *ne bis in idem* principas reikalauja, kad veiksmai būtų identiški ir kad šie veiksmai per daug nesiskirtų nei savo objektu, nei savo geografiniu akcentu²⁰.

38. Skundžiamo sprendimo 112 punkte pateikdamas savo išvadas dėl šio principo ir nurodydamas, kad „jeigu faktinės aplinkybės, kuriomis yra pagrįsti abu pažeidimai, kyla iš tų pačių susitarimų, tačiau skiriasi pagal savo objektą ir geografinę apimtį, *ne bis in idem* principas netaikytinas“, Pirmosios instancijos teismas tik tinkamai pritaikė šią Teisingumo Teismo praktiką.

39. Galiausia, dėl argumento, susijusio su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 114 punkte nusprendė, jog nebūtina apsvarstyti SGL tvirtinimų, kad JAV jai paskirtos baudos už dalyvavimą grafito elektrodų kartelyje taip pat buvo susiję su specialiosios paskirties grafitu, bei šiuo klausimu išklausti SGL nurodytų liudytojų, reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į tai, jog, kaip nurodyta pirmiau, Pirmosios instancijos teismas turėjo teisę konstatuoti, kad *ne bis in idem* principas netaikytinas, kai bausmės paskiriamos trečiosiose valstybėse,

20 — Žr. sprendimo *SGL Carbon* 27 punktą.

nes skiriasi saugomi teisiniai interesai, yra teisinga konstatuoti ir tai, kad nėra jokio reikalo toliau nagrinėti, ar faktinių aplinkybių atžvilgiu yra „idem“, t. y. tas pats elgesys. Todėl šis argumentas taip pat turi būti atmestas.

40. Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus svarstymus, pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

B — Antrasis apeliacinio skundo pagrindas dėl baudos padidinimo 35 %, atsižvelgiant į tai, kad SGL buvo vienintelė kartelio kurstytoja

Pagrindiniai argumentai

41. Antruoju apeliacinio skundo pagrindu SGL ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadas skundžiamo sprendimo 138–155 ir 316–331 punktuose, kuriuose jis nustatė, kad SGL faktiškai buvo pagrindinė kartelio kurstytoja, ir nusprendė, kad su tuo susijęs pagrindinės baudos padidinimas SGL turi būti sumažintas nuo 50 % iki 35 %.

42. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys.

43. Pirma, SGL iš esmės teigia, kad Pirmosios instancijos teismas nepagrindė baudos padidinimo 35 %, nes nepaneigtos faktinės aplinkybės ir paties teismo prieštaringos išvados nesuteikia pagrindo tą daryti. Šiuo atžvilgiu SGL nurodo savo pačios argumentus, pateiktus Pirmosios instancijos teismui ir apibendrintus skundžiamo sprendimo 303–310 punktuose.

44. Antra, SGL iš esmės tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas klydo manydamas, jog pripažinimo, kad ji yra vienintelė kartelio kurstytoja, atžvilgiu pranešimas apie kaltinimus pakankamai užtikrino jos teises į gynybą. Pirmosios instancijos teismas neatšizvelgė į tai, kad iš Komisijos kaltinimų nebuvo akivaizdu, jog ji ketina SGL pripažinti vienintele pagrindine kartelio kurstytoja. Todėl šis teismas suklydo skundžiamo sprendimo 150 punkte pripažindamas, kad SGL galėjo tinkamai apsiginti, remdamasi informacija, pateikta pranešime apie kaltinimus.

45. Komisija ginčija kiekvieną iš SGL pateiktų argumentų ir teigia, kad apeliacinio skundo pagrindas bent jau iš dalies yra nepriimtinas.

Vertinimas

46. Kalbant apie pirmą antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį, pirmiausia reikėtų priminti, kad apeliacinis skundas gali būti grindžiamas tik argumentais, susijusiais su teisės normų pažeidimu, ir atmetant bet kokį faktinių aplinkybių vertinimą. Pirmosios instancijos teismas turi išimtinę kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes (išskyrus atvejus, kai iš šiam teismui pateiktų dokumentų matyti akivaizdžios esminės klaidingos jo išvados) ir, antra, juos vertinti. Taigi Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nei konstatuoti faktinių aplinkybių, nei iš principo tirti įrodymų, kuriais Pirmosios instancijos teismas grindė šių faktinių aplinkybių nustatymą. Jei įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo laikomasi bendrųjų teisės principų bei įrodinėjimo pareigos ir įrodymų pateikimo procedūros taisyklių, tik Pirmosios instancijos teismas vertina jam pateiktų įrodymų reikšmę²¹.

47. Be to, Teisingumo Teismas negali nagrinėti apeliacinio skundo, kuriuo faktiškai prašoma iš naujo išnagrinėti Pirmosios instancijos teismui pateiktą ieškinį. Atvirkščiai, pagal EB 225 straipsnį, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmąją pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punktą,

apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyta sprendimo, kurį SGL prašo panaikinti, ginčijami elementai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas. Šio reikalavimo netenkina apeliacinis skundas, kuriame nepateikiami jokie argumentai, konkrečiai skirti nurodyti skundžiamame sprendime padarytą teisės klaidą, o tik atkartojami arba paraižiu nurašomi pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti Pirmosios instancijos teisme²².

48. Pirmoje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje SGL ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadas skundžiamo sprendimo 316 ir kituose punktuose, kad SGL buvo tikroji pagrindinė kartelio kurstytoja. Tačiau ji nepateikia jokių argumentų, parodančių, kaip Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu padarė teisės klaidą. Dėl šios priežasties SGL argumentai iš tiesų yra nukreipti prieš Pirmosios instancijos teismo šiuo atžvilgiu padarytas išvadas ir vertinimą. Be to, kadangi SGL nurodo ir pakartoja argumentus, kuriuos ji jau buvo pateikusi Pirmosios instancijos teismui, ši apeliacinio skundo pagrindo dalis faktiškai prilygsta prašymui iš naujo išnagrinėti Pirmosios instancijos teismui pateiktą ieškinį.

21 — Žr., be kita ko, 1996 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo nutarties *San Marco Impex Italiana prieš Komisiją*, C-19/95 P, Rink. p. I-4435, 40 punktą; 1994 m. kovo 2 d. Sprendimo *Hilti prieš Komisiją*, C-53/92 P, Rink. p. I-667, 42 punktą ir 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 177 punktą.

22 — Žr. šiuo klausimu 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Deere prieš Komisiją*, C-7/95 P, Rink. p. I-3111, 20 punktą ir 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Le Pen prieš Parlamento*, C-208/03 P, Rink. p. I-6051, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

49. Iš to darytina išvada, kad, kaip teisingai paaikškino Komisija, pirma antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalis šiuo klausimu turi būti atmesta kaip nepriimtina.

50. Tačiau SGL pareiškimas, jog skundžiamo sprendimo motyvavimas yra prieštaringas, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą²³.

51. SGL teigimu, Pirmosios instancijos teismo motyvavimas skundžiamame sprendime yra prieštaringas, nes, viena vertus, šio sprendimo 328 ir kituose punktuose šis teismas konstatavo, jog kitų kartelio dalyvių (būtent *LCL* ir *Tokai*) elgesys nebuvo taip jau lengvai atskiriamas nuo elgesio, kuriuo SGL kaltino Komisija, tačiau, nepaisant to, 331 punkte jis patvirtino baudos padidinimą, tik sumažindamas jį iki 35 %.

52. Aš nesutinku su tuo, kad prieštaravimas yra, nes Pirmosios instancijos teismas nepasakė, jog SGL ir *Tokai* ar *LCL* padarytų pažeidimų sunkumas nesiskiria, o tik laikėsi

nuomonės, jog šis skirtumas nebuvo toks reikšmingas, kad pateisintų SGL paskirtą pagrindinės baudos padidinimą 50 %. Todėl, įgyvendindamas savo neribotą kompetenciją, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 331 punkte sumažino baudos padidinimą nuo 50 % iki 35 %. Taigi šis argumentas yra nepagrįstas.

53. Atsižvelgiant į tai, pirma antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalis turi būti atmesta.

54. Kalbant apie šio apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį, kurioje teigiama, jog buvo pažeistos SGL teisės į gynybą, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 139 punkte teisingai išaiškino nusistovėjusioje Teisingumo Teismo praktikoje suformuluotą standartą, taikomą apskaičiuojant baudas, pagal kurį Komisija įvykdo savo pareigą paisyti įmonių teisės būti išklausytoms, jei ji savo pranešime apie kaltinimus aiškiai nurodo, kad spręst klausimą, ar tam tikroms įmonėms reikės skirti baudas, ir nurodo baudai nustatyti svarbias faktines ir teises aplinkybes, pavyzdžiui, tariamo pažeidimo sunkumą ir trukmę, ir tai, ar pažeidimas buvo padarytas „tyčia ar dėl neatsargumo“²⁴.

23 — Žr. 1991 m. spalio 1 d. Sprendimo *Vidrányi prieš Komisiją*, C-283/90 P, Rink. p. I-4339, 29 punktą; 1997 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš V.*, C-188/96 P, Rink. p. I-6561, 24 punktą; 1998 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 25 punktą ir 1998 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Somaco prieš Komisiją*, C-401/96 P, Rink. p. I-2587, 53 punktą.

24 — Žr. šiuo klausimu sprendimo *Dansk Rorindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 428 punktą; 1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Michelin prieš Komisiją*, 322/81, Rink. p. 3461, 19 ir 20 punktus ir sprendimo *Showa Denko* (minėtas 3 išnašoje) 69 punktą.

55. Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai nusprendė, kad šitaip Komisija šioms įmonėms pateikia informaciją, kurios joms gali prireikti gynybai ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet ir dėl baudos apskaičiavimo²⁵.

56. Jis teisingai nustatė, kad šiuo atveju teisę į gynybą prieš Komisiją užtikrina galimybė pateikti pastabas dėl pažeidimo trukmės, sunkumo ir antikonkurencinio pažeidimo pobūdžio numatymo, tačiau Komisija nepriėjo paaiškinti, kaip ji pasirems kiekviena iš šių faktinių ir teisinių aplinkybių, nustatydamą baudos lygį²⁶.

57. Mano nuomone, atsižvelgiant į šią teismo praktiką, Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos konstatuodamas, kad nagrinėjamame pranešime apie kaltinimus buvo pakankamai aiškiai nurodyta, kaip Komisija ketina nustatyti baudą, ypač pažeidimo sunkumo atžvilgiu.

58. Kaip Pirmosios instancijos teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 148 punkte, nors galiausia šis skirstymas į pagrindines ir nepagrindines kartelio kurstytojas ir nebuvo patvirtintas LCL atžvilgiu, bet kuriuo atveju pranešime apie kaltinimus buvo tvirtinama, jog SGL kartu su LCL buvo pagrindinės kartelio dalyvės ar iniciatorės. Taigi SGL buvo informuota, kad Komisija ketino priskirti jai pagrindinės dalyvės vaidmenį ir kad į tai gali būti atsižvelgta skiriant baudą.

59. Mano nuomone, tai, kad galiausiai SGL buvo pripažinta vienintele pagrindine kartelio kurstytoja, nepakeitė SGL padėties taip, kad reikėtų konstatuoti, jog buvo iš esmės pažeistos jos teisės į gynybą, ypač atsižvelgiant į tai, kad pranešimas apie kaltinimus yra negalutinis ir Komisija jį gali keisti tolesnio vertinimo, atliekamo remiantis šalių pateiktomis pastabomis, metu, įskaitant galimybę atsisakyti kai kurių kaltinimų, kaip antai tvirtinimas, jog LCL buvo pagrindinė kartelio kurstytoja.

25 — Žr. sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 428 punktą ir 1983 m. birželio 7 d. Sprendimo *Musique Diffusion française ir kiti prieš Komisiją*, 100/80–103/80, Rink. p. 1825, 21 punktą.

26 — Žr. šiuo požiūriu, be kita ko, sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 434–439 punktus; taip pat žr. dėl Pirmosios instancijos teismo praktikos šiuo klausimu 2002 m. kovo 20 d. Sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 200 punktą.

60. Reikia pridurti, kad, kaip pažymėjo Komisija, pagal gaires ir Komisijos praktiką šiuo atžvilgiu paskirta bauda gali būti padidinta 50 %, nepaisant to, ar kartelyje dalyvauja viena ar kelios įmonės, kurios gali būti pripažintos pagrindinėmis kurstytojomis.

61. Be to, Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 149 punkte nusprendė, kad nėra pagrindo teigti, jog SGL, kaip pagrindinės kartelio kurstytojos, atsakomybė buvo faktiškai padidinta, priskyrus jai bendro vadovavimo dalį, kurią iš pradžių Komisija buvo priskyrusi LCL. Tai yra fakto klausimas, kurio Teisingumo Teismas neturi kompetencijas peržiūrėti, ypač atsižvelgiant į tai, kad SGL nenurodė, jog Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu iškraipė įrodymus²⁷.

62. Atsižvelgiant į tai, antrojo apeliacinio skundo pagrindo antra dalis taip pat turi būti atmesta.

C — Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas, pagrįstas teisės klaidomis, atsiradusiomis nagrinėjant prieštaravimą dėl su byla dirbusių Komisijos sudarytos grupės narių netinkamų kalbos žinių

Pagrindiniai argumentai

63. Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu SGL iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 154 punkte Pirmosios instancijos teismas neapsvarstė kaltinimo, jog nepatai-

somai buvo pažeistos jos teisės į gynybą, nes su byla dirbę Komisijos sudarytos grupės nariai neturėjo tinkamų kalbos žinių, be to, prieštaravimas nebuvo apsvarstytas, nepaisant pagrįstų SGL pareiškimų bei siūlymų pateikti įrodymus.

64. Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad šie teiginiai buvo vien prielaidos, nepagrįstos jokiais patikimais įrodymais. Tai reiškia klaidingą faktinių aplinkybių įvertinimą.

65. Be to, tai, kad atitinkami pareigūnai neturėjo reikiamų kalbos įgūdžių, pažeidė SGL teisę į gynybą per administracinę procedūrą. Vertindamas šią aplinkybę kaip nereikšmingą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė jos teisę į gynybą.

66. Komisija laikosi nuomonės, kad Pirmosios instancijos teismo išvados skundžiamo sprendimo 154 ir 155 punktuose yra teisingos ir neiškraipytos netinkamu faktinių aplinkybių vertinimu arba teisės į gynybą pažeidimu. Ji mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog administracinę procedūrą vykdė Konkurencijos generalinis direktoratas, o sprendimą priėmė pati Europos Komisija, atskiro tyrimo grupės nario kalbos įgūdžiai nėra lemiami.

²⁷ — Žr. 46 punktą.

Vertinimas

67. Tiek, kiek SGL savo trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu pirmiausia ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadą skundžiamo sprendimo 154 punkte, kuriame šis teismas atmetė SGL tvirtinimą, jog Komisija pavedė SGL „vokišką bylą“ tirti pareigūnams, kurie neturi pakankamų vokiečių kalbos žinių, šis pagrindas yra pagrįstas faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimu, ir tai negali būti ginčijama apeliacinėje byloje²⁸. Todėl tokiu atveju trečiasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas.

68. Be to, kalbant apie šiuo klausimu pateiktą argumentą, jog SGL siūlė papildomų įrodymų šiam pareiškimui pagrįsti, reikia pažymėti, kad būtent Pirmosios instancijos teismas pats įvertina tokio siūlymo reikšmę ginčo dalykui ir būtinybę nagrinėti papildomus įrodymus²⁹.

69. Tiek, kiek SGL toliau tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas tai, jog atitinkami pareigūnai neturėjo reikiamų kalbos (šiuo atveju vokiečių) įgūdžių, pažeidė jos teisę į gynybą, pirmiausia reikia

pažymėti, kad, kaip pasakyta pirmiau, Pirmosios instancijos teismas jau atmetė šiuos tvirtinimus, remdamasis faktinėmis aplinkybėmis, taigi klausimas, ar taip buvo pažeista teisė būti išklausytam iš tiesų ir nebuvo kilęs šiame teisme.

70. Antra, vis dėlto aš manau, kad atskiro Komisijos sudarytos tyrimo grupės nario kalbos įgūdžiai (arba jų nebuvimas) negali *per se* būti lemiami. Už procedūrų konkurencijos teisės srityje vykdymą yra atsakinga visa Komisija. Ji taip pat kolegialiai atsako už galutinius sprendimus, kuriais užbaigiamos šios procedūros.

71. Jeigu, kaip skundžiamo sprendimo 154 punkte teisingai nurodė Pirmosios instancijos teismas, SGL būtų pavykę įrodyti, kad duomenys, kuriais ginčijamame sprendime rėmėsi Komisija, buvo klaidingi, šis sprendimas būtų neteisėtas dėl esminės klaidos ir šiuo atžvilgiu, remiantis šiuo pagrindu, galėtų būti panaikintas, nepaisant to, ar trūkumas faktiškai priskirtinas nepakankamiems atskiro grupės nario kalbos įgūdžiams, ar kuriai nors kitai aplinkybei, susijusiai su Komisijos vidaus darbu, kuri galėjo lemti klaidą.

28 — Žr. 46 punktą ir 21 išnašoje nurodytą teismų praktiką.

29 — Žr. šiuo požiūriu, be kita ko, sprendimo *Dansk Rorindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 68 punktą ir sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją* (minėtas 23 išnašoje) 70 punktą.

72. Iš to darytina išvada, kad trečiasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

D — Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas, pagrįstas nepakankamu SGL bendradarbiavimo, dėl kurio pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo galėjo būti sumažinta bauda, įvertinimu

Pagrindiniai argumentai

73. Ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindu SGL ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadas skundžiamo sprendimo 367–375 punktuose, kuriuose buvo atmesti SGL argumentai, kad buvo pažeistas pranešimas dėl bendradarbiavimo, ir tai, kad šis teismas nepakankamai sumažino baudą.

74. Iš esmės SGL teigia, kad jos bendradarbiavimas buvo nepakankamai įvertintas. Pirma, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 367 punkte neteisingai nusprendė, kad SGL neturėjo teisės į didesnę baudos sumažinimą, remiantis tuo, kad ji neteisingai buvo pripažinta pagrindine kartelio kurstytoja. Antra, SGL teigia, kad ji buvo diskriminuojama, nes jos bendradarbiavimas turėjo tokią pačią reikšmę, kaip ir kitų dalyvių, ypač UCAR, bendradarbiavimas.

75. SGL kritikuoja Pirmosios instancijos teismo išvadas skundžiamo sprendimo 368, 370 ir 373 punktuose ir, be kita ko, šiuo atžvilgiu teigia, kad bendradarbiavimo nauda nepriklauso nuo pagalbos, į kurią faktiškai atsižvelgė Komisija.

76. Komisijos teigimu, atitinkamos Pirmosios instancijos teismo išvados yra teisingos ir visi SGL kaltinimai, kurie tik iš dalies yra priimtini, turi būti atmesti.

77. Ji nurodo Komisijos turimą diskreciją sumažinti baudą ir ypač vertinti įvairių kartelio dalyvių teikiamo bendradarbiavimo kokybę ir naudingumą. Be to, kaip buvo teisingai pažymėta skundžiamame sprendime, jeigu Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad Komisija turėjo konstatuoti atitinkamos įmonės atitinkamu laikotarpiu įvykdytą pažeidimą, šis teismas pasisavintų Komisijai priklausančią kompetenciją.

Vertinimas

78. Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija turi plačią diskreciją nustatyti baudos dydį, įskai-

tant baudos sumažinimą pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo³⁰. Nors būtent Teisingumo Teismas turi patikrinti, ar Pirmosios instancijos teismas teisingai įvertino Komisijos naudojimąsi minėta diskrecija, vis dėlto Teisingumo Teismas apeliacinėje byloje negali priimti sprendimo dėl teisingumo pagrindų pakeisti savu vertinimu Pirmosios instancijos teismo, kuris, įgyvendindamas savo neribotą kompetenciją, priima sprendimą dėl baudos dydžio, vertinimo³¹.

80. Tokiu atveju Pirmosios instancijos teismas galėjo teisėtai nuspręsti, kad Komisija turėjo teisę konstatuoti, jog tik UCAR buvo pirmoji įmonė pranešimo dėl bendradarbiavimo B ir C skyrių prasme.

79. Svarstymuose dėl baudos sumažinimo SGL Pirmosios instancijos teismas, pirma, savo vertinimą šiuo atžvilgiu grindė (mano nuomone, teisingai) prielaida, kad, remiantis aiškiais pranešimo dėl bendradarbiavimo formuluotėmis, kuriose nurodoma „pirmoji“ įmonė, pateikusi „pakankamų“ įrodymų, leidžiančių įrodyti kartelio „egzistavimą“, pagal pranešimo dėl bendradarbiavimo B skyrių baudą sumažinti iš esmės galima tik vienai įmonei (būtent pirmajai), pateikusiai tokių įrodymų dėl kartelio egzistavimo, o ne kitoms įmonėms, (vėliau) pateikusioms įrodymų, susijusių su šio kartelio atitinkamais laikotarpiais arba aspektais.

81. Todėl Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai skundžiamo sprendimo 367 punkte nustatė, kad SGL neatitinka sąlygų, įtvirtintų pranešimo dėl bendradarbiavimo B skyriaus b arba e punktuose, nes buvo pagrindinė kartelio kurstytoja. Šis įvertinimas buvo pagrįstas faktinių aplinkybių analize, kurios, kaip aš jau esu pažymėjęs³², negalima ginčyti šiame apeliaciniame procese.

82. Kalbant apie SGL kaltinimus, nukreiptus prieš skundžiamo sprendimo 368 punktą, reikia pasakyti, kad Pirmosios instancijos teismas nesuklydo nuspręsdamas, jog Komisija neprivalėjo atsilyginti už bendradarbiavimą ir sumažinti baudos, jeigu ji nesirėmė atitinkamais įrodymais konstatuodama Bendrijos konkurencijos teisės pažeidimą arba paskirdama baudą už jį. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismo praktika rodo, jog tokia pagalba gali būti pagrindas sumažinti baudą dėl bendradarbiavimo tik tuomet, kai ji

30 — Žr. sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 393 ir 394 punktus.

31 — Žr. sprendimo *SGL Carbon* (minėtas 3 išnašoje) 48 punktą ir sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 245 punktą.

32 — Žr. 46 ir 48 punktus.

faktiškai padeda Komisijai atlikti savo pareigą ir nustatyti pažeidimo egzistavimą bei užkirsti jam kelią ir iš tiesų prisideda prie šios Komisijos užduoties³³, o to nebuvo tokiu atveju, kai Komisija netgi neatsižvelgė į atitinkamą pagalbą.

tų pažymėti, kad, kaip teisingai skundžiamo sprendimo 371 punkte nurodė Pirmosios instancijos teismas, Komisija turi plačią diskreciją, vertindama įvairių kartelio dalyvių bendradarbiavimo kokybę ir naudą. Antra, SGL nenurodė, kodėl ji teigia, kad Pirmosios instancijos teismas nepasmerkė akivaizdaus Komisijos piktnaudžiavimo šia diskrecija.

83. Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 369 ir 370 punktuose teisingai pažymėjo, kad, atsižvelgiant į Komisijos turimą diskreciją šioje srityje, ji negali būti įpareigota nustatyti absoliučiai visą antikonkurencinį elgesį ir nubausti už jį, o Bendrijos teismai negali būti įpareigoti nuspręsti (net ir vien tik baudos sumažinimo tikslu), jog, atsižvelgdama į turimus įrodymus, Komisija turi nustatyti, kad atitinkamu laikotarpiu atitinkama įmonė padarė pažeidimą. Todėl SGL negali tvirtinti, kad už jos suteiktą pagalbą turėjo būti atlyginta iš esmės sumažinant baudą, remiantis tuo, kad Komisija šios pagalbos pagrindu turėjo konstatuoti tam tikrą pažeidimą arba nubausti už jį.

84. Galiausiai, kalbant apie SGL pareiškimą, kad jos bendradarbiavimas buvo nepakankamai įvertintas, lyginant su kitų kartelio dalyvių bendradarbiavimu, pirmiausia reikė-

85. Be to, kalbant apie SGL pareiškimą, kad ji buvo diskriminuojama, lyginant su UCAR, reikia pažymėti, jog tiesa yra ta, kad iš esmės nustatydamas baudą ir ją sumažindama Komisija, nors ir turi plačią diskreciją, tačiau privalo laikytis vienodo požiūrio principo³⁴. Kita vertus, kaip aš jau minėjau, UCAR suteikta pagalba teisėtai leido ją pripažinti „pirmąja“ įmone pranešimo dėl bendradarbiavimo B skyriaus prasme. Vien dėl šios priežasties jos suteiktos pagalbos reikšmė ir jai sumažinta bauda neturi jokio ryšio su SGL suteikta pagalba ir baudos SGL sumažinimu. Todėl ši pastaroji bendrovė negali nurodyti skirtumo tarp jai ir UCAR suteikto baudos sumažinimo ir teigti, kad dėl to ji buvo diskriminuojama.

33 — Žr. šiuo klausimu 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *SCA Holding prieš Komisiją*, C-297/98 P, Rink. p. I-10101, 36 ir 37 punktus ir sprendimo *Dansk Rørindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 399 punktą.

34 — Žr. sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 9 išnašoje) 617 punktą.

86. Iš to matyti, kad Pirmosios instancijos teismo išvadose dėl SGL paskirtos baudos sumažinimo teisės klaidų nėra. Atsižvelgiant į tai, ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

turi teisinę pareigą atsižvelgti į SGL galimybes sumokėti baudą. Nepatikrinęs, ar paskirta bauda negresia atitinkamos bendrovės ekonominiam gyvybingumui, Pirmosios instancijos teismas neteisingai išaiškino gairių 5 skyriaus b punktą.

E — Penktasis apeliacinio skundo pagrindas, pagrįstas Pirmosios instancijos teismo neatsižvelgimu į SGL galimybes sumokėti baudą ir tuo, kad paskirtos baudos yra neproporcingai didelės

89. Komisija teigia, kad šie argumentai yra nepriimtini ir bet kuriuo atveju nepagrįsti.

Vertinimas

Pagrindiniai argumentai

87. Penktuoju apeliacinio skundo pagrindu SGL teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą skundžiamo sprendimo 333 punkte nusprenddamas, kad nustatydamas baudą Komisija neturėjo pareigos atsižvelgti į sudėtingą SGL finansinę padėtį ir tai, kad ji neturi lėšų baudai sumokėti.

90. Tiek, kiek SGL savo apeliaciniame skunde, pirma, pateikia argumentus, kuriais ginčijamas paskirtos baudos proporcingumas, penktasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas, nes juo iš tiesų siekiama, kad baudos būtų bendrai išnagrinėtos iš naujo, o tai Teisingumo Teismas neturi kompetencijos daryti, nagrinėdamas apeliacinį skundą³⁵.

88. Grįsdama šį apeliacinio skundo pagrindą SGL iš esmės nurodo du argumentus. Pirma, ji teigia, kad paskirta bauda (netgi sumažintoji) pati savaime yra neproporcingai didelė ir kad taip būtų, netgi jei priimant sprendimą nebūtų atsižvelgiama į atitinkamos bendrovės galimybes sumokėti baudą. Antra, SGL teigia, kad Komisija ir Teisingumo Teismas

91. Antra, kalbant apie pareiškimus, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į SGL galimybes sumokėti baudą, reikia pri-

³⁵ — Žr., be kita ko, sprendimo *Dansk Rorindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 245 ir 246 punktus ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *British Sugar prieš Komisiją*, C-359/01 P, Rink. p. I-4933, 48 ir 49 punktus.

minti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, kuri yra patvirtinama skundžiamo sprendimo 333 punkte, Komisija nėra įpareigota, apskaičiuodama baudą, atsižvelgti į sunkią įmonės finansinę padėtį, nes tokios pareigos pripažinimas reikštų, jog prasčiausia prie rinkos sąlygų prisitaikysiai įmonei būtų suteikiamas nepagrįstas pranašumas konkurencinėje kovoje³⁶.

92. Dėl gairių 5 skyriaus b punkto, pagal kurį reikia atkreipti dėmesį į įmonės realias galimybes sumokėti baudą, pastebėtina, kad Teisingumo Teismas sprendime *SGL Carbon* jau yra nusprendęs, kad ši nuostata niekaip nepaneigia jau minėtos teismo praktikos. Kaip šiame sprendime nurodė Teisingumo Teismas, galimybės sumokėti baudą nagrinėtinos tik atsižvelgiant į „specifinį socialinį kontekstą“, kurį būtent sudaro galimos baudos sumokėjimo pasekmės, ypač bedarbystės padidėjimas ar atitinkamos įmonės tiekėjų ir klientų ekonominių sektorių nuosmukis³⁷.

93. Atsižvelgdamas į tai, aš pritariu Pirmosios instancijos teismui, kad Bendrijos teisė

36 — Žr. 1983 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *IAZ ir kiti prieš Komisiją*, 96/82–102/82, 104/82, 105/82, 108/82 ir 110/82, Rink. p. 3369, 54 ir 55 punktus ir sprendimo *Dansk Rørdindustri ir kiti prieš Komisiją* (minėtas 21 išnašoje) 327 punktą.

37 — Sprendimo *SGL Carbon* (minėtas 3 išnašoje) 106 punktą.

apskritai nedraudžia Bendrijos valdžios institucijoms imtis priemonių, kurios lemia atitinkamos įmonės nemokumą arba bankrotą. Be to, SGL nenurodė jokių specifinių socialinių kontekstą (pirmiau nurodyta prasme) leidžiančių nustatyti duomenų.

94. Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamo sprendimo 333 punkte atmesdamas ieškinio pagrindą, pagrįstą Komisijos neatsižvelgimu į SGL galimybes sumokėti baudą.

95. Todėl penktasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

F — Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas, kuriuo teigiama, kad buvo neteisingai nustatyta palūkanų norma

Pagrindiniai argumentai

96. Šeštuoju apeliacinio skundo pagrindu ginčijami skundžiamo sprendimo 408–415 punktai, kuriuose Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinio pagrindus, kuriais

SGL prašė panaikinti ginčijamo sprendimo 3 straipsnio 3 dalyje ir 2002 m. gruodžio 20 d. Komisijos rašte nustatytas palūkanų normas (atitinkamai 6,75 % ir 2 %).

nurodė nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią Komisijai Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje suteiktos teisės apima teisę nustatyti delspinigių normą ir detales savo sprendimo įgyvendinimo taisykles³⁸.

97. SGL toliau remiasi argumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismui, kad palūkanų normos yra per didelės ir kad atitinkama ginčijamo sprendimo dalis turi būti panaikinta. Ypač didelė palūkanų norma yra papildoma bauda, kuriai nėra jokio teisinio pagrindo.

100. Jis taip pat teisingai nusprendė, kad Komisija turėjo teisę nustatyti didesnę, nei taikoma rinkoje vidutiniam skolininkui, delspinigių normą, kaip būtina priemonę atgrasyti nuo baudos mokėjimo atidėliojimo³⁹.

98. Komisija teigia, kad SGL pateikti argumentai, susiję su faktinių aplinkybių konstatavimu ir pakartojantys Pirmosios instancijos teismui pateiktus argumentus, yra nepriimtini ir bet kuriuo atveju nepagrįsti.

101. SGL šiame apeliaciniame skunde nenurodė, kodėl, jos nuomone, Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą skundžiamo sprendimo 412 punkte nusprenddamas, kad Komisija, nustatydamą delspinigių normą, neperžengė pirmiau apibūdintos jos diskrecijos ribų. SGL tik iš esmės pakartoja Pirmosios instancijos teismo jau nagrinėtus argumentus, kad norma yra pernelyg didelė, o tai faktiškai reiškia prašymą iš naujo juos išnagrinėti⁴⁰. Todėl šia prasme apeliacinio skundo pagrindas turi būti pripažintas nepriimtiniu.

Vertinimas

99. Pirmiausia reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 411 punkte atsakydamas į tvirtinimus, jog ginčijamame sprendime nustatyta 6,75 % delspinigių norma yra neteisėta, teisingai

38 – Žr. sprendimo *SGL Carbon* (minėtas 3 išnašoje) 113 punktą.

39 – Žr. šiuo klausimu ten pat, 114 ir 115 punktus.

40 – Žr. 47 punktą.

102. Antra, kalbant apie 2 % palūkanų normos, nustatytos negalutiniams įmonių mokėjimams, susijusiems su baudos padengimu, neteisėtumą, galima nurodyti, kad, mano nuomone, Pirmosios instancijos teismas šį pagrindą, kuris nebuvo pateiktas ieškinyje Pirmosios instancijos teismui, teisingai pripažino nauju pagrindu Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl skundžiamo sprendimo 413 punkte jis teisėtai galėjo atmesti šį pagrindą kaip nepriimtina. Tuo labiau SGL negali šio pagrindo teikti apeliaciniame skunde.

103. Taigi šeštasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

104. Iš to, kas pasakyta, matyti, kad visas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

VII — Išlaidos

105. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš SGL, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

VIII — Išvada

106. Dėl pirmiau nurodytų priežasčių siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti:

- 1) Atmesti apeliacinį skundą.
- 2) Nurodyti *SGL Carbon* padengti bylinėjimosi išlaidas.